

W. Andelaar

Apekool

Marc van Roosmalen haalde de laatste tijd nogal eens de pers. Zijn levensverhaal in de vorm van het boek *“Blootsvoets door de Amazone”* werd door hem in de kranten en op de televisie gepromoot. En terecht! Het is een stevige pil, waar je niet zo snel door heen bent, maar het lezen meer dan waard. Hij beschrijft daarin zijn wetenschappelijk werk met apen in Suriname en Brazilië. Nu stellen wij ons een wetenschapper gewoonlijk voor als een droogstoppel, maar dat gaat bij hem niet op. Zijn levensverhaal heeft wat meer weg van een avonturier. Wat dat betreft past hij in de lijn van onderzoekers uit de 19de eeuw, zoals Bates en Wallace, die Zuid Amerika verkenden. Dat waren mensen die met gevaar voor leven en gezondheid wetenschap bedreven en dat kan van Marc van Roosmalen ook gezegd worden. Uiteindelijk kwam hij in een cel in Brazilië terecht nadat hij tot vele jaren gevangenisstraf was veroordeeld. Alleen druk van de publieke opinie maakte dat de straf werd opgeschort.

Zijn studie onder apen is bekend, maar enigszins omstreden. Zo claimde hij tal van nieuwe soorten en ondersoorten waar vraagtekens bij gezet werden. Ook is de naamgeving van die ondersoorten niet onomstreden. Diegene die zijn werk met een fors bedrag steunden konden een aap op haar of zijn naam krijgen. Bekend in dit verband is de aap die naar Prins Bernhard is vernoemd. Misschien wel veel waardevoller is zijn werk met het op naam brengen van de bomen die vruchten dragen. Dezer dagen kreeg ik een

tweedelig boek van hem in handen over de vruchten van Suriname. Een simpele oudere uitgave van de universiteit van Utrecht, met tekeningen en beschrijvingen.

Marc van Roosmalen

Door zijn onderzoek in Brazilië is Van Roosmalen bekend geworden. Uit zijn boek blijkt echter dat hij ook lang in Suriname heeft gewerkt. Hij is daar begonnen en na zijn vlucht uit Brazilië weer teruggekeerd. Het toeval wil dat ik vorig jaar daar op zijn werkplek ben geweest. Wij verbleven met een groepje (oudere) natuurmensen een paar dagen op een eilandje in een grote rivier. Van daar uit maakten we een tocht, eerst een stukje per boot, daarna te voet naar de Volzberg, het onderzoeksgebied van Van Roosmalen. Ons doel was het waarnemen van de Rotshaantjes, een bijzondere vogel van het binnenland van Suriname. Al was het een fikse dagtocht heen en weer (geslaagd, we zagen de Rotshaantjes), ons verblijf daar was heel wat comfortabeler dan dat van de onderzoeker. Hij verbleef in een armoedig tentje en moest maar aan de kost zien te komen. Wij sliepen redelijk verzorgd in een houten gebouw en werden verzorgd door onze kokkin. Jenny kookte twee maal per dag voor ons en zag zelfs kans ons tijdens de trektochten van een hapje te voorzien. Maar dat is het voorrecht van de oudjes, die moeten verzorgd worden, tot in het bejaardenhuis toe. Maar met dat laatste wachten we nog even!!!